

Cauza C-190/24**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

7 martie 2024

Instanța de trimitere:

Conseil d'État (Franța)

Data deciziei de trimitere:

6 martie 2024

Reclamantă:

Coyote System

Pârât:

Ministre de l'Intérieur et des outre-mer

Premier ministre

Obiectul și datele litigiului

- 1 Societatea Coyote System a sesizat Conseil d'État (Consiliul de Stat, Franța) cu o acțiune pentru exces de putere prin care a solicitat anularea décret n° 2021-468 du 19 avril 2021 portant application de l'article L. 130-11 du code de la route (Decretul nr. 2021-468 din 19 aprilie 2021 de punere în aplicare a articolului L. 130-11 din Codul rutier) (denumit în continuare „decretul atacat”).
- 2 Articolul L. 130-11 din code de la route (Codul rutier) a fost introdus prin loi du 24 décembre 2019 d'orientation des mobilités (Legea din 24 decembrie 2019 privind orientarea mobilităților). Această lege urmărea prevenirea, în scopul asigurării ordinii, securității și siguranței publice, a comportamentelor de evitare a anumitor controale rutiere facilitate de utilizarea unor servicii electronice de asistență la conducere sau la navigație prin geolocalizare care permit anticiparea unui control rutier pentru a se sustrage dacă este cazul de la acesta.

Dispoziții de drept al Uniunii invocate

- 3 Potrivit articolului 1 alineatele (1) și (2) din Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic (denumită în continuare „Directiva 2000/31”):

„(1) Prezenta directivă își propune să contribuie la buna funcționare a pieței interne prin asigurarea liberei circulații a serviciilor societății informaționale între statele membre.

(2) Prezenta directivă apropie, în măsura necesară atingerii obiectivelor prevăzute la alineatul (1), anumite dispoziții de drept intern aplicabile serviciilor societății informaționale în ceea ce privește piața internă, stabilirea furnizorilor de servicii, comunicările comerciale, contractele încheiate prin mijloace electronice, răspunderea intermediarilor, codurile de conduită, soluționarea extrajudiciară a litigiilor, acțiunile în justiție și cooperarea între statele membre.”

- 4 Potrivit articolului 2 litera (h) punctul (i) din aceeași directivă:

„În sensul prezentei directive, următorii termeni au înțelesurile de mai jos:

[...]

(h) «domeniu coordonat»: cerințele specificate în cadrul legislativ din statele membre, aplicabile furnizorilor de servicii ale societății informaționale, indiferent dacă sunt de natură generală sau concepute special pentru aceștia.

(i) Domeniul coordonat se referă la cerințe pe care furnizorul de servicii trebuie să le respecte și care privesc:

- accesul la activitatea unui serviciu al societății informaționale, cum ar fi cerințele în materie de calificare, autorizare și notificare;
- desfășurarea activității unui serviciu al societății informaționale, cum ar fi cerințele privind comportamentul furnizorului de servicii, cerințe legate de calitatea sau conținutul serviciului, inclusiv în materie de publicitate și contracte sau privind răspunderea furnizorului de servicii.”

- 5 Potrivit articolului 3 din aceeași directivă:

„(1) Fiecare stat membru garantează că serviciile societății informaționale prestate de un furnizor de servicii stabilit pe teritoriul său respectă dispozițiile de drept intern aplicabile în statul membru în cauză și relevante pentru domeniul coordonat.

(2) Statele membre nu pot restrânge libera circulație a serviciilor societății informaționale din alte state membre invocând motive relevante pentru domeniul coordonat.

[...]

(4) Statele membre pot adopta măsuri derogatorii de la alineatul (2) în cazul unui anumit serviciu al societății informaționale, în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) măsurile sunt:

(i) necesare, dintr-unul din motivele următoare:

– ordine publică, în special prevenirea, investigarea, depistarea și urmărirea infracțiunilor, în special protecția minorilor și lupta împotriva incitării la ură pe motiv de rasă, sex, religie sau naționalitate și împotriva atingerii aduse demnității umane;

– protecția sănătății publice;

– securitatea publică, inclusiv protecția securității și apărării naționale;

– protecția consumatorilor, inclusiv a investitorilor;

(ii) luate împotriva unui serviciu al societății informaționale care aduce atingere obiectivelor menționate la punctul (i) sau care prezintă risc serios și grav de prejudiciere a acestor obiective;

(iii) proporționale cu aceste obiective;

(b) înainte de a lua măsurile respective și fără a aduce atingere procedurilor judiciare, inclusiv procedurilor preliminare și acțiunilor desfășurate în cadrul anchetei penale, statul membru:

– a cerut statului membru menționat la alineatul (1) să ia măsuri și acesta nu le-a luat sau cele pe care le-a luat nu au fost suficiente;

– a notificat Comisiei și statului membru menționat la alineatul (1) intenția de a lua astfel de măsuri.

[...]"

- 6 Potrivit articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2000/31, aplicabil atunci când un serviciu al societății informaționale constă în stocarea informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului:

„(3) Prezentul articol nu afectează posibilitatea ca o instanță judecătorească sau o autoritate administrativă să impună furnizorului de servicii, în conformitate cu cadrul legislativ din statele membre, să pună capăt unei încălcări sau să o prevină și nici nu afectează posibilitatea ca statele membre să instituie proceduri de reglementare a eliminării informațiilor sau blocării accesului la acestea.”

- 7 Potrivit articolului 15 alineatul (1) din Directiva 2000/31:

„(1) Statele membre nu trebuie să impună furnizorilor obligația generală de supraveghere a informațiilor pe care le transmit sau le stochează atunci când furnizează serviciile prevăzute la articolele 12, 13 și 14 și nici obligația generală de a căuta în mod activ fapte sau circumstanțe din care să rezulte că activitățile sunt ilicite.”

- 8 Potrivit considerentului (26) al Directivei 2000/31:

„Statele membre, în conformitate cu condițiile prevăzute în prezenta directivă, pot aplica normele de drept intern de drept penal și de procedură penală în vederea angajării tuturor măsurilor de cercetare și a altor măsuri necesare pentru depistarea și urmărirea infracțiunilor, fără a fi necesară notificarea Comisiei cu privire la aceste măsuri.”

- 9 Potrivit considerentului (47) al acesteia:

„Statele membre nu pot impune furnizorilor de servicii obligația de supraveghere decât în legătură cu obligațiile cu caracter general. Aceasta nu privește obligațiile de supraveghere aplicabile într-un caz specific și, mai ales, nu afectează deciziile autorităților naționale luate în conformitate cu legislația internă.”

- 10 În sfârșit, potrivit considerentului (48) al acesteia:

„Prezenta directivă nu aduce atingere în niciun mod posibilității statelor membre de a cere furnizorilor de servicii care dețin informații furnizate de destinatarii serviciilor lor să acționeze cu precauțiile care sunt de așteptat în mod rezonabil din partea lor și care sunt definite de legislația internă în scopul de a depista și a preveni anumite tipuri de activități ilicite.”

Dispoziții naționale invocate

- 11 Articolul L. 130-11 din Codul rutier instituie un mecanism care prevede posibilitatea de a interzice operatorilor unui serviciu electronic de asistență la conducere sau la navigație prin geolocalizare să redifuzeze prin intermediul acestui serviciu informațiile transmise de utilizatorii respectivului serviciu referitoare la anumite controale rutiere, întrucât această redifuzare este susceptibilă să permită celorlalți utilizatori să se sustragă de la aceste controale rutiere. Controalele rutiere în cauză sunt enumerate limitativ și privesc motive care nu sunt legate numai de siguranța rutieră, ci și de poliția judiciară atunci când sunt căutați autorii unor infracțiuni grave.
- 12 Articolul L. 130-12 din Codul rutier prevede pedepsele aplicabile în cazul încălcării obligațiilor aferente interdicției de redifuzare.

- 13 Decretul nr. 2021-468 din 19 aprilie 2021 (decretul atacat) prevede modalitățile de aplicare a articolului L. 130-11 din Codul rutier, printre altele în ceea ce privește definirea drumurilor sau a porțiunilor de drum vizate de interdicție, modalitățile de comunicare cu operatorii unui serviciu electronic de asistență la conducere sau la navigație prin geolocalizare în scopul punerii în aplicare a acestei interdicții, precum și măsurile destinate să asigure confidențialitatea informațiilor transmise acestor operatori.

Argumentele părților

A. Coyote System

- 14 Societatea Coyote System susține că mecanismul interdicției de redifuzare precizat de decretul atacat încalcă obiectivele Directivei 2000/31. Ea susține că decretul atacat încalcă Directiva 2000/31 în măsura în care, pe de o parte, nu a fost precedat de procedura prevăzută la articolul 3 din această directivă și impune unor operatori stabiliți în afara Franței norme care restrâng libertatea lor de a presta servicii cu încălcarea acestui articol și, pe de altă parte, în măsura în care le impune o obligație generală de supraveghere a informațiilor pe care le transmit, care este contrară articolului 15 din aceeași directivă.

B. *Ministre de l'Intérieur et des outre-mer (ministrul afacerilor interne și al teritoriilor de peste mări)*

- 15 Ministrul afacerilor interne și al teritoriilor de peste mări solicită respingerea cererii introductive. Acesta susține că motivele invocate sunt nefondate.

Motivarea trimiterii

- 16 În Hotărârea din 9 noiembrie 2023, Google Ireland și alții (C-376/22, EU:C:2023:835), Curtea a reținut, la punctele 42-44 din această hotărâre, că „Directiva 2000/31 se întemeiază [...] pe aplicarea principiilor controlului în statul membru de origine și al recunoașterii reciproce, astfel încât, în cadrul domeniului coordonat definit la articolul 2 litera (h) din această directivă, serviciile societății informaționale sunt reglementate numai în statul membru pe teritoriul căruia sunt stabiliți furnizorii acestor servicii”, pentru a deduce că, „[î]n consecință, pe de o parte, revine fiecărui stat membru, în calitate de stat membru de origine a serviciilor societății informaționale, sarcina de a reglementa aceste servicii și, în acest temei, de a proteja obiectivele de interes general menționate la articolul 3 alineatul (4) litera (a) punctul (i) din Directiva 2000/31” și că, „[p]e de altă parte, în conformitate cu principiul recunoașterii reciproce, revine fiecărui stat membru, în calitate de stat membru de destinație a serviciilor societății informaționale, sarcina de a nu restrânge libera circulație a acestor servicii impunând respectarea unor obligații suplimentare, care țin de domeniul coordonat, pe care le- ar fi adoptat”. Pentru aceste motive, Curtea a declarat, la punctul 60, că „articolul 3

alineatul (4) din Directiva 2000/31 trebuie interpretat în sensul că măsurile generale și abstracte care vizează o categorie descrisă în termeni generali de anumite servicii ale societății informaționale și care se aplică fără distincție oricărui furnizor al acestei categorii de servicii nu intră în sfera noțiunii de «măsuri luate împotriva unui anumit serviciu al societății informaționale», în sensul acestei dispoziții”.

- 17 Răspunsul care trebuie dat la motivele invocate de societatea Coyote System depinde de răspunsurile care urmează să fie date la întrebările preliminare adresate mai jos. Conseil d'État (Consiliul de Stat) precizează că aceste întrebări sunt determinante pentru soluționarea litigiului cu care este sesizat și prezintă dificultăți serioase.

Întrebările preliminare

- 18 Conseil d'État (Consiliul de Stat) suspendă judecarea acțiunii societății Coyote System până la pronunțarea Curții de Justiție a Uniunii Europene cu privire la următoarele întrebări:

a) Interdicția impusă operatorilor unui serviciu electronic de asistență la conducere sau la navigație prin geolocalizare de a redifuză prin intermediul acestui serviciu orice mesaj sau orice indicație emisă de utilizatori care ar putea permite celorlalți utilizatori să se sustragă de la anumite controale rutiere trebuie considerată ca făcând parte din „domeniul coordonat”, astfel cum este prevăzut de Directiva 2000/31/CE, în condițiile în care, deși privește desfășurarea activității unui serviciu al societății informaționale, în măsura în care se referă la comportamentul furnizorului de servicii, la calitatea sau la conținutul serviciului, aceasta nu privește totuși nici stabilirea furnizorilor de servicii, nici comunicările comerciale, nici contractele încheiate prin mijloace electronice, nici răspunderea intermediarilor, nici codurile de conduită, nici soluționarea extrajudiciară a litigiilor, nici acțiunile în justiție și nici cooperarea între statele membre și, prin urmare, nu se referă la niciuna dintre materiile reglementate de dispozițiile de armonizare din capitolul II din aceasta?

b) O interdicție de redifuzare al cărei obiect este de a evita, printre altele, ca persoanele căutate pentru infracțiuni sau care prezintă o amenințare pentru ordinea sau securitatea publică să se poată sustrage de la controale rutiere intră în sfera cerințelor referitoare la desfășurarea activității unui serviciu al societății informaționale pe care un stat membru nu ar putea să le impună unor furnizori de servicii proveniți dintr-un alt stat membru, în condițiile în care considerentul (26) al directivei precizează că aceasta nu privează statele membre de posibilitatea de a aplica normele de drept intern de drept penal și de procedură penală în vederea angajării tuturor măsurilor de cercetare și a altor măsuri necesare pentru depistarea și urmărirea infracțiunilor?

c) Articolul 15 din Directiva 2000/31/CE, care interzice să se impună furnizorilor de servicii vizați la acest articol o obligație generală în materie de

supraveghere, cu excepția obligațiilor aplicabile într-un caz specific, trebuie interpretat în sensul că se opune aplicării unui mecanism care se limitează să prevadă că se poate impune operatorilor unui serviciu electronic de asistență la conducere sau la navigație prin geolocalizare să nu redifuzeze punctual, în cadrul acestui serviciu, anumite categorii de mesaje sau de indicații, fără ca pentru aceasta operatorul să trebuiască să ia cunoștință de conținutul lor?

DOCUMENT DE LUCRU